

digere, om det ærede Medlem havde undladt den politisk farvede Affattelse af sit Spørgsmaal og havde ladet det være et helt sagligt Spørgsmaal angaaende det paa-gældende Forhold, om hvilket han selv rigtigt siger, at det sikkert vil finde Sympati i hele Tinget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Samuelsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Samuelsen: Jeg vil endnu en Gang henlede Opmærksomheden paa, at jeg til de Indledningsord, som det ærede Medlem Hr. Rode fremdrog, udtrykkelig tilføjede, at det var ikke min Mening at ville kritisere til nogen Side; det var ikke, fordi jeg ønskede at angribe nogen, jeg fremkom med disse Udtalelser; jeg ønskede kun at faa et bedre Resultat ud af Sagen end det, der foreligger i Øjeblikket. Jeg sagde ligeledes udtrykkelig, at Afgørelsen blev truffet i Efteraaret 1920, og der er i alt Fald ingen af dette høje Tings Medlemmer, der kunde være i Tvivl om, hvem der var Justitsminister i Efteraaret 1920.

Det andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Fortolkningen, skal jeg ikke drøfte med det ærede Medlem. Hvis den højtærede Justitsminister vil komme ind paa Spørgsmaalet, vil han jo kunne sige, om den Grund, jeg dér har anført, er rigtig, eller om den ikke er rigtig. Jeg gaar ud fra, at det ligger saadan, at Sagen er afgjort efter den Fortolkning, der var truffet af en tidligere Justitsminister.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det ærede Medlems Udtalelse var saaledes formet, at jeg for mit Vedkommende ikke var sikker paa, om den Dato, han nævnte for Afgørelsen, var rigtig, idet hans Bemærkning om, at den nuværende Justitsminister ingen Andel havde i Sagens Afgørelse, jo maatte kunne vanskeliggøre det for mig at tro, at den nuværende Regering havde truffet Afgørelse i Sagen. Derfor var det ogsaa, jeg indledede mine Ord med at spørge det ærede Medlem, om jeg havde hørt rigtigt, at han sagde Efteraaret 1920. Jeg tror derfor som sagt, at det ærede Medlem vilde have tjent Sagen og sin egen Stilling bedre ved at have ladet denne Sag, som altsaa er blevet behandlet af to forskellige Ministre, have sit rent saglige Forløb og ved ikke at fremsætte Be-

mærkninger, som kunde synes at have en politisk Hensigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Samuelsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Samuelsen: Endnu en Gang ønsker jeg at sige, at jeg har ikke tilsigtet at fremkomme med nogen politisk Bemærkning; jeg har ikke tilsigtet at sige noget, der skulde kunne udnyttes i nogen Agitation. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at mine Ord kan opfattes paa den Maade, naar de tages i deres Sammenhæng. Derimod er jeg nu mere tilbøjelig til at mene, at det ærede Medlems Udtalelser efterhaanden har formet sig saaledes, at de mulig skal kunne anvendes i Agitationen imod mig. Men det er altsaa et andet Spørgsmaal.

Statsministeren (N. Neergaard): Jeg forstaa, at det er den højtærede Formands Hensigt at tilendebringe Forhandlingerne. Jeg og mine Kolleger skal derfor fatte os i den størst mulige Korthed.

Til det ærede Medlem Hr. Stauning, som sagde, at jeg som Oppositionsmand ikke vilde have taalt en Udsættelse af Skattelovens Forelæggelse, vil jeg svare, at der var som bekendt i Skattelovene en Revisionsbestemmelse, som Gang paa Gang er forfaldet, og som Gang paa Gang er blevet rykket frem ved Udsættelseslove. Disse Udsættelseslove har jeg hver eneste Gang støttet min højtærede Forgænger Dr. Brandes i, saaledes at jeg ikke een Gang, men flere Gange selv har medvirket til Udsættelse af Skattelovens Forelæggelse. Den Udsættelse, som der tales om i Aar, er kun den rent selvfølgelige, som kommer deraf, at der var enkelte af Skattelovene, som ikke var færdigbehandlet, og det var tillige uhenigtsmæssigt at forelægge Skattelovene, inden Finanslovdebatten var endt.

Det ærede Medlem talte ligeledes om Finansministeriets Gæld til Kommunerne. Forholdet er dette, at efter de gældende Regler, som er ganske naturlige, betales ikke de Beløb, som Finansministeriet skylder Kommunerne, før Kommunerne har afgjort deres Gæld til Finansministeriet ved Indbetaling af Statsskatter og paa anden Maade. Dette kan ikke være anderledes. Men den Gæld, der virkelig er forfaldet, den bliver betalt, de Beløb bliver afgjort og anvist mindst 4 Gange om Aaret, saa jeg kan ikke indrømme, at Statskassen